

লোগেন্দ্র নাথ বা আৰু অন্যান্য

বনাম

শ্ৰী পোলাইলাল বিশ্বাস

[শ্ৰী হৰিলাল কানিয়া চি.জে., পতঞ্জলী শাস্ত্ৰী, এচ. আৰ. দাস আৰু বিভান বোস জে.জে.]

ফৌজদাৰী কাৰ্যবিধি আইন ১৮৯৮, এচ. ৪৩৯(৪) - অভিযুক্তৰ বিপক্ষে পুনৰবিচাৰ- উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ক্ষমতাসমূহ- তথ্যৰ ফলাফলৰ বদকৰণ- ৰ অনুচিত

যদিও ফৌজদাৰী কাৰ্যবিধি আইনৰ ধাৰা ৪৩৯-ৰ উপ-ধাৰা (১)-য়ে উচ্চ ন্যায়ালয়ক ইয়াৰ বিবেচনা অনুসৰি আপিল আদালতৰ ওপৰত ধাৰা ৪২৩ দ্বাৰা ন্যস্ত যিকোনো ক্ষমতা প্ৰয়োগ কৰিবলৈ কৰ্তৃত্ব প্ৰদান কৰে, তথাপিও উপ-ধাৰা (৪)-য়ে "দোষমুক্তিৰ এটা ফলাফলক দোষী সাব্যস্তকৰণৰ এটা ফলাফললৈ ৰূপান্তৰ কৰা"ৰ ক্ষমতাক বিশেষভাৱে বৰ্জন কৰে। ইয়াৰ অৰ্থ এইটো নহয় যে অভিযুক্তৰ এক আদেশৰ বিপক্ষে এটা ব্যক্তিগত দলৰ পুনৰবিচাৰৰ আবেদনৰ সৈতে মোকাবিলা কৰোতে, আইনৰ কোনো এটা স্থলত কোনো ভুলৰ অনুপস্থিতিত, উচ্চ ন্যায়ালয়ে এক পুনৰবিচাৰৰ আদেশ জাৰি কৰি সাক্ষ্যৰ পুনৰ-মূল্যায়ন আৰু তথ্যৰ ফলাফলৰ বদকৰণ কৰিব পাৰে যাৰ ওপৰত অভিযুক্তি নিৰ্ধাৰণ কৰা হৈছিল, যদিহে কেৱল অভিযুক্তক দোষী সাব্যস্ত কৰি তেওঁক শাস্তি প্ৰদান কৰাত ব্যৰ্থ হয়।

ফৌজদাৰী আপিল অধিকাৰ ক্ষেত্ৰ: ফৌজদাৰী আপিল নম্বৰ ১৭ চন ১৯৫১

১৯৫০ চনৰ ১৫৩৩ নং ফৌজদাৰী পুনৰীক্ষণত পাটনা উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ (ইমাম জে.) ২২ জানুৱাৰী, ১৯৫১ তাৰিখৰ ৰায় আৰু আদেশৰ বিৰুদ্ধে আপিল।

আপিলকাৰীৰ বাবে এচ.পি. সিন্ধা (তেখেতৰ সৈতে পি.এচ. সফীৰ আৰু কে.এন. আগ্ৰৱাল)।

প্ৰতিবাদী উপস্থিত হোৱা নাছিল।

মে ২৪, ১৯৫১. আদালতৰ ৰায়দান প্ৰদান কৰা হৈছিল নিম্নোল্লিখিত ন্যায়াধীশৰ দ্বাৰা

পতঞ্জলী শাস্ত্ৰী জে. - এই আপিলে পাটনা উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ এক আদেশৰ বিশেষ অনুমতি মৰ্মে সত্ৰ ন্যায়াধীশ, পূৰ্ণিয়াৰ দ্বাৰা আপিলকাৰীসকলৰ অভিযুক্তিৰ আদেশক অগ্ৰাহ্য কৰে আৰু তেওঁলোকৰ পুনৰবিচাৰৰ নিৰ্দেশ দিয়ে।

এজন পোলাইলাল বিশ্বাস, যিয়ে আৰক্ষীৰ ওচৰত আপিলকাৰীসকলৰ বিৰুদ্ধে বিচাৰ দিছিল, তেওঁৰ অনুৰোধত আপিলকাৰীসকলৰ আৰোপিত অপৰাধৰ বাবে ভাৰতীয় দণ্ডবিধি আইনৰ ধাৰা ১৪৭, ১৪৮, ৩২৩, ৩২৪, ৩২৬, ৩০২ আৰু ৩০২/১৪৯-ৰ অধীনত মোকদ্দমা কৰা হৈছিল। বিচাৰৰ গোচৰটো আছিল যে ১৯৪৯ চনৰ ২৯ নৱেম্বৰৰ পুৱা প্ৰায় ১০ বজাত যেতিয়া অভিযোগকাৰীয়ে ধানৰ খেতি চপাই আছিল প্ৰায় পঞ্চাশজন লোকৰ এটা গোট যাঠি, লাঠি আৰু অন্য অস্ত্ৰৰে সজ্জিত হৈ পথাৰলৈ আহে আৰু প্ৰথম আপিলকাৰী লোগেন্দ্রনাথ বা, যিয়ে গোটটোৰ নেতৃত্ব দি আছিল, অভিযোগকাৰীৰ সৈতে বাকী থকা সকলো বিবাদ নিষ্পত্তিৰ দাবী জনায় আৰু কয় যে বিবাদৰ নিষ্পত্তি নোহোৱালৈকে তেওঁ ধানখিনি লৈ যোৱাৰ অনুমতি নিদিয়ে। তাৰ পিছত এক বিবাদৰ সৃষ্টি হয় যাৰ ফলত লোগেন্দ্রই তেওঁৰ লোকসকলক আক্ৰমণৰ নিৰ্দেশ দিয়ে। তেতিয়া লোগেন্দ্র আৰু তেওঁৰ এজন লোক, হৰিহৰে, কংগলী নামৰ এজন শ্ৰমিকক যাঠিৰে আঘাত কৰে, যিয়ে তললৈ পৰে আৰু খিতাতে মৃত্যু হয়। আৰক্ষীক তথ্য দিয়া হয় যিয়ে ঘটনাটোৰ তদন্ত কৰে আৰু দোষাৰোপ-পত্ৰ দাখিল কৰে। ভাৰপ্ৰাপ্ত দণ্ডাধীশে প্ৰথম দৃষ্টত গোচৰ এটা ৰুজু কৰা হৈছে বুলি বিচাৰি পায় আৰু আপিলকাৰীসকলক সত্ৰ-ন্যায়ালয়ত বিচাৰৰ বাবে আদেশ দিয়ে।

আপিলকাৰীসকলে অন্য কথাত মাজতে এইবুলি নিজকে দোষমুক্ত বুলি স্বীকাৰ কৰে যে লোগেন্দ্রৰ ভাতৃ মহেন্দৰ আৰু দেবেন্দৰ (আপিলকাৰী ২ আৰু ৩) দণ্ডাধীশৰ গাঁৱত উপস্থিত নাছিল আৰু ইয়াৰ লগত তেওঁলোকৰ কোনো সম্বন্ধ নাছিল, কিয়নো সেই গাঁৱৰ সকলো মাটি এটা পূৰ্বৱৰ্তী বিভাজনত লোগেন্দ্রক আবণ্টন দিয়া হৈছিল, যে লোগেন্দ্র নিজেই ঘটনাটো সংঘটিত হোৱাৰ সময়ত গাঁৱত নাছিল কিন্তু তাৰ ক্ষেত্ৰক পিছতেই আহি পাইছিল আৰু গাঁৱৰ শত্ৰুবিলাকে তেওঁক সেই ঠাইলৈ টানি লৈ গৈছিল আৰু আৰক্ষী সহ পৰিদৰ্শকৰ দ্বাৰা আটক কৰোৱাইছিল যি আগতেই তাত আহি পাইছিল। লগতে এইটোও অভিযোগ কৰা হৈছিল যে গাঁওখনত দুটা ফৈদ আছিল, যাৰ এটা এজন হৰিমোহনে নেতৃত্ব দিছিল, যি অভিযোগকাৰীৰ এজন সম্পৰ্কীয় আছিল, আৰু আনটোৰ

নেতৃত্ব দিছিল লোগেন্দ্ৰই, আৰু তেওঁলোকৰ পৰিয়ালবোৰৰ মাজত অসংখ্য ৰাজহ আৰু অপৰাধমূলক কাৰ্যবিধি আৰু এই নেতাসকলৰ মাজত দীৰ্ঘদিনীয়া শত্ৰুতা চলি আহিছিল যাৰ ফলত আপীলকাৰীসকলৰ ওপৰত মিছা আৰোপ জাপি দিয়া হৈছিল।

বিদ্বান সত্ৰ ন্যায়াধীশে অতি বিশদভাৱে সাক্ষ্যসমূহ পৰীক্ষা কৰে আৰু বিচাৰি পায় যে আপীলকাৰীসকলে অভিযোগ কৰা মতে ফৈদৰ অস্তিত্বৰ কথা সঁচা আছিল। কিন্তু, তেওঁ দেখিলে যে আপীলকাৰীসকলৰ অন্যত্ৰ স্থিতিৰ আবেদন সন্তোষজনকভাৱে তৈয়াৰ কৰা হোৱা নাছিল, তেখেতৰ মতে, "অভিযুক্ত পক্ষৰ সত্যতা প্ৰতিৰক্ষাৰ মিথ্যাভাৱ দ্বাৰা বিচাৰ কৰিব নোৱাৰি, লগতে প্ৰতিৰক্ষাৰ দুৰ্বলতাৰ পৰা অভিযুক্ত পক্ষই নিজৰ শক্তি আহৰণ কৰিব নোৱাৰে। অভিযুক্ত পক্ষই নিজৰ ভৰিত থিয় হ'ব পাৰিব লাগিব আৰু ই প্ৰথম পৰ্যায়ত কোৱা কাহিনী প্ৰমাণ কৰিব লাগিব। অভিযুক্ত ব্যক্তিক দোষী সাব্যস্ত কৰিব পৰাৰ আগতে অভিযুক্ত পক্ষই অভিযোগ কৰা সংঘটনৰ ধৰণটো সন্দেহৰ বাহিৰত প্ৰতিষ্ঠিত হ'ব লাগিব।" গোচৰটোলৈ এইদৰে অভিগমন কৰি আৰু এইটো দেখি যে বিচাৰ গোচৰৰ ভিত্তি আছিল পোলাইয়ে বিবাদিত মাটিৰ বাটাই নিস্পত্তি কৰিছিল আৰু ধানৰ খেতি কৰিছিল যি তেওঁ সংঘটনৰ সময়ত ছপাই আছিল, বিদ্বান সত্ৰ ন্যায়াধীশে বিপৰীত ফৈদৰ অন্তৰ্গত অভিযুক্ত সাক্ষীসকলৰ সাক্ষ্য সমালোচনাৰূপে পৰীক্ষা কৰিছিল আৰু পাইছিল যে অভিযুক্ত পক্ষৰ কাহিনীটো গ্ৰহণযোগ্য নাছিল। শৈশৱৰ পৰা ডাঙৰ-দীঘল কৰা নিজৰ মাতৃৰ ফালৰ আইতাক পৰ শমণিৰ পৰা বাটাই নিস্পত্তিৰে মাটি লোৱাৰ অভিযোগ উত্থাপন হোৱা পোলাইৰ বয়স আছিল মাত্ৰ ১৯ বছৰ আৰু অবিবাহিত আৰু তেতিয়াও তেওঁৰ আইতাকৰ সৈতে বসবাস কৰি আছিল। তেওঁ নিজকে আন কোনো ব্যক্তিৰ বাটাইদাৰ বুলি দাবী কৰা নাছিল। বিদ্বান ন্যায়াধীশে কৈছিল, "এইসমূহ পৰিস্থিতিত, মোৰ বোধেৰে সেইটো সম্ভাৱ্য যেন নালাগে যে পোলাইক নিজৰ সন্তানৰ দৰে শৈশৱৰ পৰা ডাঙৰ-দীঘল কৰা আইতাকৰ জীৱনকালত মোমায়েকৰ মাটিৰ আধি খেতি চলাই নিজৰ ৰক্ষণাবেক্ষণ দিবলৈ দিয়া হ'লেহেঁতেন। নতুবা মোৰ এনেকুৱাও নালাগে যে অবিবাহিত ল'ৰা পোলাইয়ে নিজৰ মোমায়েকৰ মাটিবোৰত বাটাই খেতি চলোৱাৰ কামটো নিজৰ ওপৰত ল'লেহেঁতেন, য'ত তেওঁ সৰুৰে পৰা কোনো অসুবিধা নোহোৱাকৈ বাস কৰি আহিছে, বিশেষকৈ তীৰ্থানন্দ (পি.ডব্লিউ. ১৪) ৰ সাক্ষ্যই দিয়া খেতিৰ গধুৰ খৰচৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতত।" গতিকে, পোলাইয়ে আইতাক মোমায়েকহঁতৰ মাটি খেতিৰ বাবে বাটাইদাৰ হিচাপে লোৱা আৰু তেওঁ সংঘটনৰ সময়ত সেই মাটিত ধান ছপোৱাত ব্যস্ত থকা গোটেই কাহিনীটো তেওঁ অৱিশ্বাস কৰিছিল। তেওঁৰ মতে এই মিছা কাহিনীটোৱে "সংঘটনৰ আৰোপিত ধৰণৰ ক্ষেত্ৰত বিচাৰ গোচৰৰ ওপৰত বাৰুকৈয়ে প্ৰভাৱ পেলাইছিল।" অভিযুক্ত পক্ষৰ সাক্ষীসকলৰ প্ৰমাণতো তেওঁ কেইবাটাও অমিল আৰু বৈপৰীত্য বিচাৰি পাইছিল, যিটোৱে তেওঁৰ মতে, অভিযুক্ত পক্ষ প্ৰকৃত তথ্য লুকুৱাই ৰখাৰ বাবে দোষী বুলি দেখুওৱাৰ প্ৰৱণতা আনিছিল। "বাস্তৱ তথ্য এনে কৈ লুকুৱাই ৰখাৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি," বিদ্বান বিচাৰকজনে সিদ্ধান্তত উপনীত হৈছিল, "মোৰ এনে নালাগে যে দায়বদ্ধতা বিভাজন কৰা আৰু দুয়োটা দলৰ কোনটোৱে কাজিয়াখন আৰম্ভ কৰিছিল আৰু কোনটোৱে আত্মৰক্ষাৰ বাবে কাম কৰিছিল সিদ্ধান্ত লোৱা সম্ভৱ হ'ব। এনে অৱস্থাত, যিটো ঘটিল তাৰ বাবে কোনো এটা পক্ষক দায়ী সাব্যস্ত কৰাটো একেবাৰেই সম্ভৱ নহয়। অভিযুক্ত পক্ষই সংঘটনৰ আৰোপিত ধৰণ সন্দেহৰ বাহিৰত সত্য বুলি প্ৰতিষ্ঠা নোৱাৰা কথাটোৰ সৈতে সংযুক্ত ঘটনাটোৰ এনে দৃষ্টিভংগীত, মই ভাবো যে অভিযুক্ত ব্যক্তিসকলক যিবোৰ অপৰাধৰ বাবে দোষাৰোপ কৰা হৈছে, সেইবোৰৰ কোনো অপৰাধৰ বাবে নিৰাপদে দোষী সাব্যস্ত কৰিব নোৱাৰি।" সেই অনুসৰি বিদ্বান ন্যায়াধীশে আপীলকাৰীসকলক তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে উত্থাপিত সকলো অভিযোগৰ পৰা মুক্ত কৰিলে।

সেই আদেশৰ বিৰুদ্ধে অভিযোগকাৰী পোলাইয়ে ফৌজদাৰী কাৰ্যবিধি আইনৰ ৪৩৯ নং ধাৰাত উচ্চ ন্যায়ালয়ত পুনৰীক্ষণ আবেদন দাখিল কৰিছিল। আবেদনৰ শুনানি গ্ৰহণ কৰা বিদ্বান ন্যায়াধীশগৰাকীয়ে কিছু বিষদভাৱে প্ৰমাণসমূহ পৰ্যালোচনা কৰি এই সিদ্ধান্তত উপনীত হয় যে আপীলকাৰীসকলক দোষমুক্ত কৰাটো "বিকৃত" হোৱাৰ বাবে বিদ্বান সত্ৰ ন্যায়াধীশৰ সিদ্ধান্ত স্থায়ী হিচাপে গণ্য কৰিব নোৱাৰি। তেওঁৰ মতে, "সমগ্ৰ সিদ্ধান্তটোৱে এনে এটা গোচৰত প্ৰকৃত দৃষ্টিভংগীৰ অভাৱ প্ৰদৰ্শন কৰে। সত্ৰ ন্যায়াধীশগৰাকীয়ে গোচৰটোত সৰু সৰু অসামঞ্জস্যতা দেখি আৰু গোচৰৰ ক্ষেত্ৰত অত্যৱশ্যকীয় বিষয়বোৰক আওকাণ কৰি নিজকে সম্পূৰ্ণৰূপে ভুল দিশলৈ লৈ গৈছিল," আৰু পোলাইৰ খেতি কৰা আৰু ছপোৱাৰ ক্ষেত্ৰত অভিযুক্ত পক্ষৰ সাক্ষ্য নাকচ কৰাৰ কোনো যুক্তিসংগত ভিত্তি নাছিল। আৰু তেওঁ এটা সতৰ্কবাণীৰে সামৰণি মাৰে, "অৱশ্যে, মই একেবাৰে স্পষ্ট কৰি দিম যা তে যেতিয়া এই গোচৰটোৰ শুনানি পুনৰ হ'ব, যিটো মই এতিয়া নিৰ্দেশ দিম, তেতিয়া শুনানিৰ কাম আগবঢ়াই যোৱা ন্যায়াধীশজন মই এই ৰায়ৰ সন্দৰ্ভত দিয়া কোনো সাম্ভাৱ্য অভিব্যক্তিৰ পৰা একেবাৰে মুক্ত হ'ব।"

মহাশয় সিনহাই আপীলকাৰীৰ হৈ দুটা যুক্তি উত্থাপন কৰিছিল। প্ৰথমতে, তেওঁ দাখিল কৰে যে ফৌজদাৰী কাৰ্যবিধি আইনৰ ৪১৭ নং ধাৰাটোৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি, য'ত কেৱল চৰকাৰৰ অনুৰোধতহে দোষমুক্ত কৰাৰ আদেশৰ বিৰুদ্ধে উচ্চ ন্যায়ালয়ত আবেদন কৰাৰ ব্যৱস্থা আছে, ধাৰা ৪৩৯ৰ অধীনত ব্যক্তিগত পক্ষৰ অনুৰোধত পুনৰীক্ষণ আবেদন দাখিল কৰাটো অযোগ্য, আৰু, দ্বিতীয়তে, ধাৰা ৪৩৯ৰ উপ-ধাৰা (৪)-এ স্পষ্টভাৱে দেখুৱায় যে উচ্চ ন্যায়ালয়ে বৰ্তমানৰ গোচৰটোত বিচাৰ ন্যায়াধীশৰ তথ্যৰ

ফলাফল বিচলিত কৰাত ইয়াৰ পুনৰীক্ষণৰ ক্ষমতা অতিক্ৰম কৰিছে। আমি ভাবোঁ যে সিনহা ডাঙৰীয়াৰ প্ৰথম যুক্তিটোৰ ওপৰত কোনো মতামত প্ৰকাশ কৰাটো অপ্ৰয়োজনীয় যিহেতু প্ৰতিবাদীজন প্ৰতিনিধিত্বহীন হয়, কিয়নো আমাৰ মতামত এয়া যে তেওঁৰ দ্বিতীয় আৰু বিকল্প যুক্তিটোৱেই প্ৰাধান্য পাব লাগে।

ওপৰত সংক্ষিপ্তভাৱে উল্লেখ কৰা ৰায়দানৰ পৰা দেখা যা় যে উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ বিদ্বান ন্যায়াধীশে গোচৰটোৰ প্ৰমাণসমূহ পুনৰ মূল্যায়ন কৰিছিল আৰু সত্ৰ ন্যায়াধীশৰ ফলাফলৰ বিকৃতি আৰু প্ৰকৃত দৃষ্টিভংগীৰ অভাবৰ আধাৰত তাৰ সৈতে মতানৈক্য প্ৰকাশ কৰিছিল। তেখেতে আগবাঢ়ি, নিম্ন আদালতৰ ৰায়টো কিমান বিকৃত আছিল তাক অতি স্পষ্টভাৱে অভিব্যক্ত কৰি কৈছিল যে অভিযুক্ত পক্ষৰ সাক্ষ্য আৰু গোচৰৰ পৰিস্থিতিৰ অমিল, যিয়ে সত্ৰ ন্যায়াধীশক অভিযুক্ত পক্ষৰ কাহিনীক অবিশ্বাস কৰিবলৈ বাধ্য কৰাইছিল, এই সিদ্ধান্তৰ বাবে কোনো ন্যায্য ভিত্তি প্ৰদান কৰা নাছিল যে অভিযুক্ত পক্ষই তেওঁলোকৰ গোচৰ প্ৰতিষ্ঠা কৰাত ব্যৰ্থ হৈছিল। আমাৰ মতে উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ বিদ্বান ন্যায়াধীশগৰাকীয়ে দোষমুক্ত কৰাৰ আদেশৰ বিৰুদ্ধে পুনৰীক্ষণত তদন্তৰ পৰিসৰৰ সঠিক মূল্যায়ন কৰা নাছিল। যদিও ধাৰা ৪৩৯ৰ উপ-ধাৰা (১)-এ উচ্চ ন্যায়ালয়ক নিজৰ বিবেচনা অনুসৰি, ধাৰা ৪২৩ৰ দ্বাৰা আপিল আদালতক প্ৰদান কৰা যিকোনো ক্ষমতা ব্যৱহাৰ কৰিবলৈ কৰ্তৃত্ব প্ৰদান কৰে, উপ-ধাৰা (৪)-য়ে বিশেষভাৱে "দোষমুক্তিৰ ফলাফল এটাক দোষী সাব্যস্তকৰণৰ ফলাফললৈ ৰূপান্তৰ কৰা" ক্ষমতাক বৰ্জন কৰে। ইয়াৰ অৰ্থ এইটো নহয় যে দোষমুক্ত হোৱাৰ আদেশৰ বিৰুদ্ধে ব্যক্তিগত পক্ষৰ পুনৰীক্ষণ আবেদনৰ সৈতে মোকাবিলা কৰাৰ সময়ত উচ্চ ন্যায়ালয়ে কোনো আইনৰ বিন্দুত কোনো ভুলৰ অনুপস্থিতিত সাক্ষ্যৰ পুনৰ মূল্যায়ন কৰিব পাৰে আৰু তথ্যৰ ফলাফল ওলোট কৰিব পাৰে, যিবোৰ তথ্যৰ ওপৰত দোষমুক্ত হোৱাৰ ভিত্তি আছিল, যদিহে ই অভিযুক্তক দোষী সাব্যস্ত কৰি তেওঁৰ ওপৰত শাস্তি প্ৰদান ত ব্যৰ্থ হয়। বিচাৰ আদালতৰ সিদ্ধান্তক কেৱল "বিকৃত" আৰু "দৃষ্টিভংগীৰ অভাৱ" বুলি বৰ্ণনা কৰি য়েই উচ্চ ন্যায়ালয়ে এই গোচৰত বিচাৰ আদালতৰ সাক্ষ্যৰ মূল্যায়নৰ ওপৰত প্ৰতিষ্ঠিত নিখুঁত তথ্যৰ ফলাফল ওলোটাব নোৱাৰে। নিম্ন আদালতৰ বিদ্বান ন্যায়াধীশে এই কাম কৰিছে যদিও আমাৰ মতে দোষমুক্ত হোৱাৰ বিৰুদ্ধে কোনো ব্যক্তিগত পক্ষই দাখিল কৰা পুনৰীক্ষণ আবেদনত তেওঁ সঠিকভাৱে এইটো কৰিব পৰা নাছিল। নিঃসন্দেহে, বিদ্বান ন্যায়াধীশে আনুষ্ঠানিকভাৱে উপধাৰা (৪) মানি চলি আপিলকাৰীসকলক দোষী সাব্যস্ত নকৰাকৈয়ে কেৱল পুনৰ বিচাৰৰ নিৰ্দেশ দিছিল, আৰু সকীয়াই দিছিল যাতে গোচৰটোৰ পুনৰ বিচাৰ কৰা আদালতে তেওঁৰ ৰায়ত নিহিত কোনো মতামতৰ অভিব্যক্তিৰ দ্বাৰা প্ৰভাৱিত হ'ব নালাগে। কিন্তু ইয়াত কোনো সন্দেহ থাকিব নোৱাৰে যে তেখেতে আপিলকাৰীৰ বিৰুদ্ধে পাশা নিষ্ফেপ কৰিছিল আৰু গোচৰটোৰ লগত মোকাবিলা কৰা যিকোনো অধীনস্থ ন্যায়িক বিষয়াৰ বাবে ৰায়টোত অভিযুক্ত পক্ষৰ সাক্ষ্যৰ বিশ্বাসযোগ্যতা আৰু সাধাৰণভাৱে পৰিঘটনাটোৰ পৰিস্থিতি সম্পৰ্কে প্ৰকাশ পোৱা শক্তিশালী দৃষ্টিভংগী আওকাণ কৰাটো কঠিন হ'লহেতেন।

আমাৰ মতে উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ বিদ্বান ন্যায়াধীশে গোচৰটোৰ সৈতে মোকাবিলা কৰাৰ ক্ষেত্ৰত পুনৰীক্ষণৰ ক্ষমতা অতিক্ৰম কৰিছিল, আৰু আমি তেওঁৰ আপিলকাৰীসকলৰ পুনৰ বিবেচনাৰ আদেশ বাতিল কৰোঁ আৰু সত্ৰ ন্যায়াধীশৰ দ্বাৰা দিয়া দোষমুক্তিৰ আদেশ পুনৰ বাহাল ৰাখোঁ।

আপিল অনুমোদিত।

আপিলকাৰীৰ অভিকৰ্ত্তা: *কুন্দন লাল মেহতা*